

har indgået aftale med, for så vidt angår fiskevarer. Som det fremgår af de indledende bemærkninger til kapitlet er samhandel med fødevarer underkastet en tæt regulering på fællesskabsplan. Mulighederne for national regulering af samhandel er derfor mere begrænsede end i relation til handel med tredjelande.

Der vil også i relation til samhandel kunne opstå behov for at gennemføre restriktioner, herunder forbud mod samhandel med fødevarer fra bestemte områder. Dette vil på tilsvarende måde som nævnt under bemærkningerne til § 39 enten kunne ske ved bekendtgørelse eller, især i hastende tilfælde, ved en konkret beslutning, hvilket ikke mindst vil være aktuelt, når der med kort varsel på fællesskabsplan træffes beslutning om importrestriktioner, jf. bl.a. fødevarerforordningens art. 53, stk. 1.

Privat indførsel af fødevarer til eget forbrug fra samhandelslandene kan som udgangspunkt ske uden restriktioner. Der kan dog inden for fødevarerlovgivningen være restriktioner, når der er risiko for folke- eller dyresundheden, og der kan derfor også i relation til privat samhandel være behov for med kort varsel at træffe konkrete afgørelser om restriktioner.

Til § 42

Den foreslåede bestemmelse viderefører bestemmelserne i § 55 a i den gældende fødevarerlov og svarer til den parallelle bestemmelse i § 38 i lov om hold af dyr.

Efter Det Europæiske Fællesskabs regler skal der ved import til Fællesskabet fra tredjelande i medlemsstaterne kunne foretages veterinær grænsekontrol af levende dyr, fødevarer og andre produkter af dyr. Som udgangspunkt foretages den veterinære grænsekontrol ved Fællesskabets ydre grænser, idet det i tilknytning til EØS-aftalen er indgået aftale med Norge om, at Norge foretager veterinær grænsekontrol med tredjelandprodukter.

Veterinær grænsekontrol af levende dyr og animalske produkter, herunder fisk og fiskeprodukter, der indføres fra lande udenfor EU, finder i dag sted på grænsekontrolsteder, som opfylder en række krav, som stilles i Det Europæiske Fællesskabs regler, herunder til geografisk placering, personale, fysiske faciliteter, udstyr m.v. Ved Kommissionens inspektioner af alle grænsekontrolstederne i Fællesskabet, som foretages for at sikre en ensartet grænsekontrol ved hele Fællesskabets ydre grænse, kontrolleres, at grænsekontrolstederne opfylder kravene.

Med bestemmelsen i § 55 a i den gældende fødevarerlov blev etableret mulighed for, at lokale erhvervs-

mæssige interessenter og lignende kunne tage initiativ til etablering af passende lokaliteter, der uden udgift for staten kunne stilles til rådighed af disse interessenter for den veterinære grænsekontrol som led i regionsudviklingen. En forudsætning for oprettelse eller opretholdelse af veterinære grænsekontrolsteder blev lokal finansiering. Det var ikke hensigten med forslaget at kræve oprettelse eller opretholdelse af grænsekontrolsteder, men alene tillade dette i områder, hvor der måtte være ønske om et grænsekontrolsted med de nævnte finansielle forudsætninger. De lokale interessenter kan f.eks. være havne. Selve den veterinære kontrol med de indførte dyr og animalske produkter sker ved statsansat personale. Personalet aflønnes af staten, der opkræver betaling for udførelsen af kontrollen.

Mængden af varer fra lande udenfor Det Europæiske Fællesskab, der skal kontrolleres ved de enkelte veterinære grænsekontrolsteder, er ikke konstant. Der blev derfor etableret mulighed for, at ministeren på baggrund af behovet for grænsekontrol i fremtiden kunne nedlægge grænsekontrolsteder, hvor der ikke skete eller ventedes at ville ske indførsel i et omfang, der kunne berettiggere opretholdelsen af grænsekontrolstederne, uanset at disse måtte være finansieret af lokale interessenter.

Rådets direktiv 96/43/EF af 26. juni 1996 om ændring og kodifikation af direktiv 85/73/EF med henblik på finansiering af veterinærundersøgelse og -kontrol af levende dyr og visse animalske produkter og om ændring af direktiv 90/675/EØF og 91/496/EØF (EF-Tidende nr. L 162 1996, s. 1) giver alene adgang til at fastsætte regler om opkrævning af betaling fra importørerne for den udførte kontrol. De omkostninger, der påløber i de tidsrum, hvor personalet og faciliteterne er til rådighed, men ikke udfører eller anvendes til kontrol, afholdes af de lokale interessenter i kontrolstederne. Disse vilkår for drift af grænsekontrolsteder påtænkes indtil videre ikke ændret.

Til § 43

Den foreslåede bestemmelse viderefører bestemmelsen i § 55 b i den gældende fødevarerlov og svarer til den parallelle bestemmelse i § 39 i lov om hold af dyr.

Bestemmelsen har til formål at give ministeren mulighed for at indgå frivillige aftaler med lokale, ikke-statslige organisationer eller virksomheder m.v. om hel eller delvis finansiering af grænsekontrollen overfor lande udenfor EU. Det skal understreges, at en forudsætning for de frivillige aftaler i alle tilfælde vil være, at de lokale organisationer m.v. ikke på nogen